

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. P. S.**, advokáta, N., proti žalovanému **J. Z.**, bývajúcemu v N., **o zaplataenie 881,96 Eur (26 570,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 9 C 8/2008, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. júna 2008 sp.zn. 12 Co 134/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo 6. marca 2008 č. k. 9 C 8/2008-84 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 860,-- Sk spolu s 8,5 % úrokom z omeškania od 9.1.2008 do zaplataenia v lehote 3 dní, vo zvyšku návrh zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 1 120,-- Sk v lehote 3 dní. V odôvodnení rozsudku uviedol, že medzi žalobcom ako advokátom a žalovaným ako jeho klientom došlo na základe udeleného plnomocenstva k poskytnutiu právnych služieb, pričom účastníci nedohodli výšku odmeny advokáta. Z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pri určení výšky odmeny advokáta za poskytnuté právne služby, nie je možné určiť hodnotu veci alebo práva a vyjadriť ju v peniazoch. Pri stanovení rozsahu odmeny vychádzal preto v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/04 Z.z. z 1/13 výpočtového základu. Návrh považoval za opodstatnený iba v tej sume, ktorú uviedol vo výroku svojho rozhodnutia a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 19. júna 2008 sp.zn. 12 Co 134/2008 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 21 256,-- Sk s 8,5 % úrokom z omeškania od 08.01.2008 do zaplataenia v lehote 3 dní. Pokiaľ sa žalobca domáhal plnenia v sume prevyšujúcej 21 256,-- Sk istiny s úrokom, návrh zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 19 001,-- Sk do 3 dní. Na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že hodnotu veci v konaní, v ktorom žalobca poskytol žalovanému právne služby, bolo možné vyjadriť v peniazoch. Pri výpočte odmeny, ktorú žalobca uplatňuje, vychádzal preto z ustanovenia § 10 vyhlášky č. 655/04 Z.z., v ktorom je upravená tarifná odmena advokáta za zastupovanie v občianskom súdnom konaní. Celkovú výšku odmeny, na rozdiel od súdu prvého stupňa, stanovil sumou 21 256,-- Sk, z ktorého dôvodu jeho rozsudok zmenil tak, že žalobe po túto sumu vyhovel a v sume prevyšujúcej 21 256,-- Sk žalobu ako nedôvodnú zamietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 2 a § 142 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu do výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a do výroku o náhrade trov konania, podal včas dovolanie žalovaný. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uviedol, že odvolací súd pri výpočte odmeny za právnu službu postupoval nesprávne, keď o 20 % znížil aj režijný paušál a nevzal do úvahy zmluvu o poskytovaní právnych služieb z 11.6.2006, podľa ktorej účastníci dohodli odmenu za jeden úkon 1 008,-- Sk a 164,-- Sk režijný paušál. Bol toho názoru, že za posledný úkon právnej služby (doplnenie podania návrhu vo veci samej z 25.9.2006) odmena nepatrí, lebo žalovaný 14.8.2006 odvolal plnomocenstvo udelené žalobcovi. Za nesprávne považoval aj rozhodnutie odvolacieho súdu v časti, v ktorej rozhodol o náhrade trov konania.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že ho navrhuje v plnom rozsahu zamietnuť. Právoplatným rozsudkom krajského súdu bolo totiž rozhodnuté o peňažnom plnení v sume 21 256,-- Sk. Keďže táto suma nepresahuje výšku trojnásobku minimálnej mzdy, je na mieste aplikácia ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal

predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V ustanovení § 237 O.s.p. sú vymenované vady, ktoré sú dôvodom prípustnosti dovolania smerujúceho proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je dovolanie prípustné, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ak ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, ak účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát (písm.a/ až g/).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalovaný v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

V posudzovanej veci odvolací súd rozhodol jednak potvrdzujúcim rozsudkom (v časti priznania sumy 5 860,-- Sk a v časti, v ktorej nad sumu 21 256,-- Sk žalobu zamietol) a jednak v časti, týkajúcej sa sumy 15 390,-- Sk, rozsudok súdu prvého stupňa zmenil.

Keďže dovolateľ napadol rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej vo vyhovujúcej časti, podmienky prípustnosti dovolania bolo potrebné skúmať v zmysle § 238 O.s.p., podľa

ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Výnimku z uvedenej prípustnosti dovolania predstavujú (okrem vecí uvedených v ustanovení § 238 ods. 4 O.s.p.) tiež veci, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p.). Neprípustnosť dovolania v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa vzťahuje iba na konania, v ktorých súd rozhodol po nadobudnutí účinnosti zákona č. 353/2003 Z.z., t.j. po 1.9.2003 (§ 372i ods. 7 O.s.p.).

V danom prípade dovolanie žalovaného proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné, lebo odvolací súd nevyslovil v jeho výroku prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.) a rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

K prípustnosti dovolania žalovaného smerujúceho proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu treba uviesť, že v posudzovanej veci žalovaný napadol dovolaním právoplatný rozsudok odvolacieho súdu vydaný 19. júna 2008 (t.j. vydaný po 1. septembri 2003). Predmetom výroku zmeňujúceho rozsudku bolo peňažné plnenie v sume 15 390,-- Sk. Keďže minimálna mzda ku dňu podania žaloby (žaloba bola podaná 12.7.2007) činila sumu 7 600,-- Sk (nariadenie vlády č. 540/2006 Z.z.), peňažné plnenie, o ktorom odvolací súd zmeňujúcim rozsudkom rozhodol, neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy, t.j. sumu 22 800,-- Sk. Na uvedenú vec sa preto vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p., z ktorého dôvodu je dovolanie žalovaného aj proti zmeňujúcemu rozsudku krajského súdu neprípustné.

Pre úplnosť treba dodať, že pokiaľ žalovaný napáda dovolaním aj výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania, tento výrok sa síce stáva súčasťou výroku rozsudku, ale

nestráca povahu rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu treba prípustnosť dovolania žalovaného smerujúceho proti výroku o trovách konania posudzovať podľa ustanovení § 239 O.s.p., ktoré upravujú prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia. V treťom odseku tohto zákonného ustanovenia sú však vymenované prípady vylučujúce prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj uznesenie o trovách konania. Dovolanie proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu preto nie je prípustné.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie žalovaného smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je; keďže neboli zistené ani dôvody procesnej prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď v súvislosti s dovolacím konaním neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

